

Zarzuty i główne argumenty

Podniesione zarzuty i główne argumenty są identyczne z zarzutami i głównymi argumentami podniesionymi w sprawie T-17/15, Republika Włoska/Komisja (Dz.U. C 81 z dnia 9 marca 2015 r., s. 27).

Skarga wniesiona w dniu 19 czerwca 2015 r. – Impresa Costruzioni Giuseppe Maltauro/Komisja (Sprawa T-320/15)

(2015/C 254/25)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Impresa Costruzioni Giuseppe Maltauro SpA (Vicenza, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci M. Merola, M. Santacroce i M. Toniolo)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności w całości zaskarżonej decyzji, na mocy której Komisja wykluczyła Impresa Costruzioni Giuseppe Maltauro S.p.A. z udziału we wszystkich procedurach dotyczących udzielania zamówień publicznych i uzyskiwania subwencji finansowanych z budżetu ogólnego Unii Europejskiej, włącznie z procedurą nr JRC/IPR/2014/C.5/0003 RC, opublikowaną w Dz.U. 2014/S 034-054569 z późniejszymi sprostowaniami na okres dwóch lat i dziesięciu miesięcy;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty

Procedura wykluczenia została wszczęta w związku z udziałem skarżącej w procedurze ograniczonej wszczętej przez Wspólne Centrum Badawcze w dniu 18 lutego 2014 r. dotyczącej konstrukcji nowego budynku w ośrodku Ispra. Komisja uzyskała bowiem wiedzę o pewnych nieprawidłowościach, które miały zostać popełnione przez skarżącą spółkę.

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący błędu w dochodzeniu, przeinaczenia okoliczności faktycznych, i w konsekwencji naruszenie prawa w związku z brakiem zastosowania wyjątku przewidzianego w art. 106 ust. 1 ostatni akapit rozporządzenia finansowego.
 - W tym względzie podniesiono, że zaskarżona decyzja jest obarczona błędem w dochodzeniu, przeinaczeniem okoliczności faktycznych i, w konsekwencji naruszeniem prawa w związku z brakiem zastosowania wyjątku przewidzianego w art. 106 ust. 1 ostatni akapit rozporządzenia nr 966/2012. W szczególności Komisja błędnie nie uznała, że w niniejszej sprawie zostały spełnione przesłanki zastosowania art. 106 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 966/2012, i nie uwzględniła w odpowiedni sposób dowodów z dokumentów przedstawionych przez Impresa Costruzioni Giuseppe Maltauro SpA w toku dochodzenia celem wykazania, że przyjęła ona „właściwe środki” względem dr E. Maltauro.
2. Zarzut drugi dotyczący braku możliwości zastosowania art. 106 ust. 1 lit. c) rozporządzenia finansowego.
 - W tym względzie podniesiono, tytułem pomocniczym, że zaskarżona decyzja jest obarczona przeinaczeniem faktów i brakiem uzasadnienia w zakresie, w którym przypisano przedsiębiorstwu odpowiedzialność za ciężkie uchybienie zawodowe w rozumieniu art. 106 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 966/2012. Z dokumentów dotyczących procedur sądowych, w których brał udział dr E. Maltauro nie wynika, że Impresa Costruzioni Giuseppe Maltauro SpA naruszyła obowiązki staranności i dochowania umów, ani że uzyskała korzyści z nielegalnych zachowań przypisanych jej byłemu prezesowi. W związku z tym nie zostały spełnione przesłanki, by zarzucić Impresa Costruzioni Giuseppe Maltauro SpA uchybienie zawodowe o takim ciężarze, że zasłaby wskazana podstawa wykluczenia.

3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia zasady kontryktoryjności.

- W tym względzie podniesiono, tytułem pomocniczym, że zaskarżona decyzja narusza zasadę kontryktoryjności, ponieważ opiera się na elementach, których Komisja nie wskazała w piśmie wszczynającym procedurę i w odniesieniu do których Impresa Costruzioni Giuseppe Maltauro SpA nie mogła nigdy przedstawić swych uwag. W związku z tym nie miała ona możliwości odpowiedniej obrony w zakresie aspektów, które były decydujące dla jej wykluczenia z wszystkich procedur dotyczących udzielania zamówień publicznych i uzyskiwania subwencji finansowanych z budżetu ogólnego Unii Europejskiej oraz Europejskiego Funduszu Rozwoju.

4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności przy ustalaniu okresu wykluczenia

- W tym względzie podniesiono, również tytułem pomocniczym, że decyzja dotycząca wykluczenia została przyjęta z naruszeniem zasady proporcjonalności, w szczególności w części dotyczącej okresu wykluczenia wynoszącego dwa lata i dziesięć miesięcy. Okres ten jest całkowicie nieuzasadniony, narusza ratio legis i zakres przepisów rozporządzenia nr 966/2012 i rozporządzenia nr 1268/2012, które regulują podstawy wykluczenia i w sposób oczywisty nieproporcjonalna, ponieważ aspekty, które mogły świadczyć negatywnie o zachowaniu zawodowym Impresa Costruzioni Giuseppe Maltauro SpA zostały przez nią obalone i brak było dalszych podstaw, by obawiać się o wystąpienie szkód finansowych lub szkód w zakresie reputacji Komisji.
-